Latvija 100

Jēzus Draudzes DZĪVE

Nr. 169 Jūnijs, 2018

„Neaizmirstiet viesmīlību! Svešiniekus uzņemdami, daži, pašiem nezinot, ir uzņēmuši eņģeļus.” (Ebr 13:2)

Mozus bauslībā Israēla tautai dotos likumus Dievs vairākas reizes papildina ar ļoti spēcīgu vārdu – „neaizmirsti” (5Moz 6:12; 8:11; 8:14, 9:7). Tas norāda uz atcerēšanos un uz laikiem pirms mūsu laika. Atcerēšanās ir pagātnes vārds, kas ietekmē šodienu. Vecajā Derībā Dievs aizvien atgādina Mozum par laiku, kad kalpība Ēģiptē pārtapa brīvībā, tuksneša nekuriene – bagātīgā mannā un trakojoša jūra atvērās kā ejams ceļš. To visu Dievs atgādina ar vārdiem: „Neaizmirsti Kungu, kurš tevi izveda no Ēģiptes zemes” (5Moz 6:12). Tas nozīmē, ka cilvēka atmiņa mēdz paslinkot un ar laiku izdzēš no mums lielākus vai mazākus notikumus, attiecības un pieredzi. Tomēr mūsos ir kādi dziļāki procesi, par kuriem Dievs vēlas rūpēties.

Mums katram ir gadījies aizmirst tuva drauga jubileju vai svinamus ģimenes svētkus. Dažkārt no galvas izkrīt nesen iepazītu cilvēku vārdi vai ieplānoti notikumi. Citiem vārdiem sakot, mūsos pietrūkst vietas visam, ar ko šī dzīve vēlas mūs piesātināt un aizņemt, un mēs daudz ko mēdzam aizmirst. Tāpēc jau kopš Vecās Derības laika cilvēkam tiek atgādināts pats vērtīgākais dzīves kodols – neaizmirsti Kungu! Tajā meklējams viss padoms, jēga un gudrība. Dzīves izdošanās ir atrodama uzticībā šiem vārdiem, gluži kā psalmā teikts: „Teic, mana dvēsele, Kungu un neaizmirsti balvas, ko viņš tev devis” (Ps 103:2). Vai arī kā Jaunajā Derībā noziedznieks pie krusta lūdzās: „Jēzu, atceries mani, kad nāksi savā Valstībā!” (Lk 23:42) Tas nozīmē, ka cilvēkam ticības procesi aizvien ir jāatgādina. Dievs to dara Vecajā Derībā un turpina Jaunajā. Viņš neatmet cerības mūs katru uzrunāt ar Evaņģēliju un vēsti par mūžību. Dievs ar Tēva sirdi atgādina un turpina ticības „sēju” (Lk 8:5) pasaulē.

Arī šī mēneša lozungā mēs lasām par atcerēšanos un neaizmiršanu. Apustulis atgādina par attiecībām starp cilvēkiem, jo mēs nevaram atcerēties un pastāvēt Dievā, bet aizmirst sev tuvākos. „Neaizmirstiet viesmīlību!” – šie vārdi mūs ieved attiecībās ar cilvēkiem. Kristīgā kopība nav iespējama bez nabagiem, slimajiem un negribētajiem.

Viesmīlības tēma atgādina par Jēzus sarunu kāda ievērojama farizeja namā (Lk 14:1–14). Tur mēs redzam, ka sēdēt pie galda ar cienītiem un izredzētiem viesiem ir daudz vieglāk nekā dalīt maizi ar tiem, kam nekā nav. Jēzus atbilde ir pārsteidzoša – ja rīkosies tieši šādi, „tu būsi laimīgs, jo viņiem nav ar ko tev atlīdzināt”.

Maltīte ir tikai viena no viesmīlības formām; tās mūsu ikdienā ir ik uz soļa. Jēzus saruna aicina izvērtēt sirdi. Kas ir tie notikumi un attiecības, kurās es dzenos, lai paspētu pirmais? Vai man ir svarīgi būt visu pamanītam? Vai spēju būt mierā ar sevi, ja kādam tiek vairāk nekā man? Atbildes uz šiem jautājumiem daudz ko pasaka par mums un par to, vai atceramies un neesam aizmirsuši Kungu! Viesmīlība tikai tad ved uz pilnību, ja dodam tā, lai „kreisā roka nezina, ko labā dara” (Mt 6:3).

Ar viesmīlību mēs liecinām, ka spējam būt ne tikai kungi, bet daudz vairāk – kalpi. Liecinām, ka spējam lūkoties pasaulē ar Jēzus skatu un uzlūkot ikvienu cilvēku kā Dieva priekšā lielāku par mani. Viesmīlība ir dvēseles prasme, kas mums ir jāatgādina ar vārdu „neaizmirsti”.

Pie dzīves ērtībām ātri pierod, un kārdinātāja vārdi „Mīli sevi!” piezogas ļoti klusi. Tomēr kārdinātājs jau kopš grēkā krišanas ir meistars uzrunāt cilvēku, nepasakot visu līdz galam. Viņš reizēm arī mūsos noklusē Dieva gribas sākumu: „Mīli savu tuvāko... kā sevi pašu” (3Moz 19:18). Tātad Dieva griba vispirms ir viesmīlība un tikai tad esmu es un manas vajadzības.

Centīsimies šo patiesību neaizmirst. Būsim vērīgi, lai pamanītu tos, kam „nav ar ko tev atlīdzināt”, lai caur viņiem mēs iemācītos patiesi mīlēt!

Virsmācītājs Jānis

JŪNIJS

P	O	T	C	P	S	Sv
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Lejastiezumi
Usmas ezera atpūtas komplekss

RĪGAS JĒZUS EV. LUT. DRAUDZES

VASARAS NOMETNE

LAIKS: 2018. gada 23.–26. jūlijs
No pirmdienas plkst. 10.00 līdz ceturtdienas plkst. 18.00

VIETA: Usmas ezera atpūtas komplekss „Lejastiezumi"
Rendas pagasts, Kuldīgas novads

www.usmaslejastiezumi.lv

Ko man darīt, Kungs, ar BRĪVĪBU?

Vai kādreiz esi domājis par to, cik brīvs tu esi? Vai esi uzdevis šo jautājumu Dievam? Par kādu brīvību vispār ir runa? Par to runāsim, meklēsim atbildes Dieva vārdā, dalīsimies cits ar citu pieredzē un izvērtēsim katrs savu brīvību Kristus aicinājuma gaismā: „Bet jūs, brāļi, esat aicināti brīvībai.." (Gal 5:13)

DALĪBAS MAKSA
Draudzes locekļiem, viņu bērniem un Svētdienas skolas audzēkņiem:
1 diena = 21,25 EUR; 4 dienas = 85,00 EUR. Bērniem (4–6 gadi) atlaide 50 %.
Dzīvojot savā teltī:
1 diena = 16,25 EUR; 4 dienas = 65,00 EUR. Bērniem (4–6 gadi) atlaide 50 %.

CIEMIŅU DALĪBAS MAKSA
1 diena = 26,25 EUR; 4 dienas = 105,00 EUR. Bērniem (4–6 gadi) atlaide 50 %.
Dzīvojot savā teltī:
1 diena = 21,25 EUR; 4 dienas = 85,00 EUR. Bērniem (4–6 gadi) atlaide 50 %.

VISIEM CENĀ IETILPST: dzīvošana kopīgās istabiņās, gultas veļa, sega, spilvens, ēšana četras reizes dienā, izdales materiāli, piedalīšanās interešu grupās un citās kopīgajās aktivitātēs. Izskatās, ka mums visiem varētu pietikt gultas, bet pēdējā nedēļā, kad visi jau pieteikušies, lūgums sazināties ar Dainu, kas sadala dalībniekus pa istabiņām (tel. 25954242).

ATLAIDES: skolotājiem, interešu grupu vadītājiem, mūziķiem un draudzes ģimenēm (interesēties pie nometnes vadītājas vai kancelejā).

DRAUDZES ĢIMENĒM* dāvinām atlaidi, ja piedalāties visu nometnes laiku. Dalības maksa ģimenei: 260,00 EUR namiņā; 200,00 EUR savā teltī.
** Ģimene = vecāki un bērni. Šeit neietilpst vecvecāki, krustvecāki vai pilngadīgi bērni, kas paši pelna. Draudzes ģimene = tāda ģimene, kas atrodama Jēzus draudzes sarakstos.*

REĢISTRĒŠANĀS UN MAKSĀŠANA: no 2018. gada 17. jūnija līdz 15. jūlijam draudzes kancelejā. **Dalības maksu var samaksāt TIKAI kancelejā!** (ne ar bankas pārskaitījumu)

KALPOŠANA. Varbūt arī Tu vari būt noderīgs nometnes norisē? Ir vajadzīgi bērnu ģimenīšu skolotāji, Bībeles stundu vadītāji, interešu grupu vadītāji, sporta spēļu organizētāji, dekorētāji, palīgi uzkopšanas un saimniecības darbos. Padomā un liec lietā savus talantus!

ZIEDOŠANA. Aicinām padomāt par kāda trūcīgāka bērna vai ģimenes atbalstīšanu, jo izšķirošs var būt kaut pavisam neliels ziedojums! Sirsnīgs paldies visiem par jūsu atbalstu!

TUVĀKA INFORMĀCIJA, JAUTĀJUMI, PALĪDZĪBA
Nometnes vadītāja Rute Bikše (tel. 25959533, e-pasts: *info@jezusdraudze.lv*)

Latvija 100

ES ESMU LATVIJA

Ko tev nozīmē vārds „brīvība”?

Atbild Jēzus draudzes jaunieši

Klāvs: Brīvības vārds ir viegli saprotams, taču mūsdienās tas diemžēl tiek arī pārprasts un novazāts. Katram ir jāsāk ar sevi, ar to, kā katrs savā sirdī saprot šo vārdu. Brīvība ir tā, kas katram ir dota; brīvība ir tā, ko katrs rada. Mēs varam priecāties, ka Dievs mums ir devis brīvību – gribas un izvēles brīvību. Mums nekas nav jādara pret pašu gribu. Dievs mums to neliek – tā ir mūsu pašu brīva izvēle, ko vēlamies darīt. Galvenais – brīvības dēļ nepazaudēt pašiem sevi un pareizo virzienu!

Ričards: Brīvība ir ārkārtīgi subjektīvs stāvoklis. Kas vienam ir brīvība, citam – mokas. Pie brīvības izpratnes ir jāstrādā. Labākā rokasgrāmata, kas ļauj saprast, kādai būtu jābūt mūsu brīvībai, ir Svētie Raksti. Tieši Bībele ir tā, kas maina skatījumu no brīvības kā visatļautības uz brīvību kā sekošanu Jēzum, taču, ja cilvēks saglabā pasaulīgu domāšanu, tad vārds „brīvība” arī apstājas pie tā, kuru no desmit saldējuma garšām es izvēlos. Šķietami brīva izvēle, tomēr ārkārtīgi ierobežota. Jo vairāk ir saldējuma garšu, jo šķiet, ka esam brīvāki savā izvēlē, lai gan patiesībā arvien dziļāk iegrimstam ierobežotā domāšanā un mākslīgā brīvībā, kas mūs sasien arvien ciešāk. Manuprāt, tikai tad, kad esi izpratis šo kristīgo patiesību – nemeklēt iedomātu brīvību pasaulē un nešaubīgi sekot Jēzum –, tu beidzot kļūsti brīvs. GARĪGI BRĪVS.

Elizabete: Brīvība ir tad, kad, par spīti noteikumiem, kas jāievēro, cilvēks joprojām var palikt viņš pats – ar savu personību un uzskatiem. Latvijā varam būt brīvi galvenokārt tāpēc, ka mums ir dota brīvība ticēt Dievam.

Bibliotēkas jaunumi

Čens F., Čena L. Tu un es uz mūžu: laulība Mūžības gaismā

Daudzas grāmatas par laulību sniedz vēstījumu, ka kristiešiem laimīga laulība un ģimenes dzīve ir pašmērķis, taču tā tiek novērsta uzmanība no galvenā – no Dieva goda un Viņa misijas. Tad pastāv risks ignorēt to, ka ir iespējams piedzīvot laimīgu laulību uz zemes, bet iegūt nožēlojamu likteni mūžībā. Šīs grāmatas mērķis ir parādīt, kā mūžīgi mīlēt vienam otru un iegūt mīlestību, kas pagodina Jēzu tagad un mūžīgi.

Baikovs G. Dievs, pasaule, cilvēks: reformācijas dārgumi mūsdienu baznīcai

Grāmatā lasāms Dr. Mārtiņa Lutera domu un atziņu apkopojums. Arī mūsdienās tās ir praktiski noderīgas Rakstu izprašanai, kristīgās ticības mācīšanai un Kristus Evaņģēlija pasludināšanai. Izdevuma struktūra veidota saskaņā ar trīs fenomeniem, kas ir aktuāli visos laikos un kultūrās: Dieva atziņa – kāds Viņš ir, kāda ir Viņa attieksme pret cilvēkbērniem; Dieva radīšanas kārtības atziņa – sirdsapziņas esamība; mūžības atziņa.

Makkola D. Re, kā dzīvnieki: 365 reizes par interesanto dzīvniekos

Dievs varēja radīt pasauli bez dzīvniekiem, bet ir miljards dzīvnieku sugu un šķirņu. Katram no tiem ir dota sava vieta un uzdevums. Grāmata sniedz interesantus faktus par dzīvniekiem un arī par mīlošo Dievu, kas to visu ir radījis. Ikdienas lasījumi vairāk adresēti bērniem un pusaudžiem, tomēr būs interesanti jebkuram dzīvnieku mīļotājam.

Vujačičs N. Dzīve bez robežām

Iedvesmojošs dzīvesstāsts par grāmatas autoru, kurš ir piedzimis bez rokām un kājām. Lai gan viņš piedzīvojis milzums grūtību, ikdienas nelaimju un sarežģījumu, tomēr ir radis spēku iedrošināt un uzmundrināt citus pārvarēt dzīves likstas ar ticību, cerību, mīlestību un drosmi: „Ja vien tev ir vēlēšanās un griba paveikt ko konkrētu un ja tas ir saskaņā ar Dieva gribu, tu to nenovēršami sasniegsi.”

Tavs vārds ir manu kāju spīdeklis un gaišums uz maniem ceļiem

LELB Lutera akadēmijas pirmā rektora *Dr. theol.* Reinharda Slenskas latviski izdoto darbu krājums. Tajā ievietoti gan iepriekš publicētie darbi, gan referāti un lekciju konspekti, kas plašākam lasītāju lokam nav bijuši pieejami.

Kērtisa R., Eidla R. Izredzētā: Bībelē pamatota dzīve

Autores aicina pārskatīt priekšstatus par sievietes lomu. Mūsdienās sievietes tiek mudinātas ņemt no dzīves visu, ko tā piedāvā. Vai var iegūt visu? Vai ir jāgrib iegūt visu? Kāpēc, cīnoties par visu, palielinās neapmierinātība ar dzīvi un pieaug emocionālais tukšums? Varbūt ir laiks no jauna celt gaismā un cildināt kristīgas sievietes spēku un iespējas?

Ingūna Stranga

Ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši

Par ELIZABETES ČODARES un MATILDES KOLMAS kalpošanu draudzē daudzi nemaz nenojauš. Viņas savus darbus dara klusi un neko neafišējot. Šoreiz – saruna par kalpošanu diakonijā, bet ne tikai, jo abas meitenes kalpo dažādās nozarēs.

Kārlis Liepkauls

Ar ko jūs nodarbojaties ikdienā?

Matilde: Ikdiena man paiet diezgan vienkārši – mācos skolā. Savu laiku pavadu, arī kalpojot mūsu draudzes jauniešu darbā, LEAF un diakonijā.

Elizabete: Es mācos 12. klasē un kalpoju diakonijā, jauniešu darbā un LEAF, kā arī Svētdienas skolā.

Kas jūs pamudināja kalpot draudzes diakonijā, un kā šajā kalpošanas jomā nonācāt?

Matilde: To brīdi, kad sāku kalpot, pat īsti neievēroju. Tā kā mana mamma strādā diakonijā, viņa katru gadu brauc uz trīs dienas ilgām diakonijas darbinieku rekolekcijām. Mani tas jau diezgan sen ieinteresēja. Es sāku braukt viņai līdzi, un piedalos tur jau kādus septiņus gadus. Tā es pamazām iejutos diakonijas vidē, un, kad arī Elizabete sāka braukt uz rekolekcijām, sākām diakonijā izpalīdzēt, veicot mazus darbiņus.

Elizabete: Viss sākās ar to, ka pirms apmēram pieciem gadiem draudzes Ziemsvētku eglītē mēs palīdzējām izdalīt loterijas lapiņas. Pēc tam mūs uzaicināja uz diakonijas darbinieku rekolekcijām, un vēlāk sākām iesaistīties jau aktīvāk.

Jauniešiem ir tik daudz dažādu nodarbju. Kāpēc tieši diakonijas kalpošana?

Matilde: Ir labi, ja to, ko patīk darīt, var sasaistīt ar baznīcu un kalpošanu. Tā var iepriecināt gan sevi, gan Dievu, tāpēc kalpošana, manuprāt, ir vislabākais veids, kā pavadīt brīvo laiku. Es varu to darīt arī kopā ar citiem kristiešiem un tāpēc jūtos labi, esot kopā ar savējiem. Atsaucoties uz aicinājumu kalpot diakonijā, es pat nezināju, ka tas man sagādās tik lielu prieku un piepildījumu. Tieši kalpojot, īpaši sajūtu Dieva klātbūtni un to, ko nozīmē būt ar Viņu.

> “Ir labi, ja to, ko patīk darīt, var sasaistīt ar baznīcu un kalpošanu.”

Elizabete: Ļoti vērtīgi ir tas, ka varam kalpot dažādu paaudžu cilvēkiem. Svētdienas skolā no bērniem mācos vienkāršību. Reizēm visu gribas sarežģīt un būt perfektiem, bet Dievs mūs, savus bērnus, mīl tādus, kādi esam. Jauniešu vakaros man patīk tas, ka varu būt kopā ar citiem ticīgiem jauniešiem un runāt par jautājumiem, kas mums ir svarīgi. Savukārt diakonijā es jūtos kā mājās. Man patīk tur būt un palīdzēt. Esmu no sirds pateicīga un priecīga, ka esmu aicināta kalpot, jo tā esmu daudz mācījusies un augusi ticībā. Kopš esmu aktīvi iesaistījusies kalpošanā, manas attiecības ar Dievu ir kļuvušas dzīvas!

Ko tieši jūs diakonijā darāt?

Matilde: Esam gatavas palīdzēt visur, kur tas ir vajadzīgs. Piedalāmies un kalpojam senioru pasākumos, pirms svētkiem palīdzam izgatavot kartītes, Ziemsvētkos nogādājam paciņas un padziedam, paciemojamies pie cilvēkiem. Reizēm apmeklējam mūsu draudzes pansionātu – parunājamies ar pansionāta iemītniecēm. Katru gadu vasarā vienu mēnesi apkopju pansionāta telpas.

Vai nav grūti kalpot vecākās paaudzes cilvēkiem?

Matilde: Man šajā kalpošanā vēl nav tik lielas pieredzes, varbūt tāpēc īpaši grūtās situācijās neesmu bijusi. Kopumā mūsu draudzes vecākās paaudzes cilvēki ir ļoti sirsnīgi un mīļi. Man ir labas attiecības ar visiem, un tas, ko es daru, man pašai dod prieku un stiprinājumu, tāpēc arī neliekas grūti.

Elizabete: Nav grūti, jo viņi ļoti novērtē to, ka mēs, jaunieši, veltām viņiem laiku.

Ko jūs iegūstat, esot kopā ar cilvēkiem, kam ir tik liela dzīves pieredze?

Matilde: Es mācos ieklausīties. Tā kā šiem cilvēkiem ir liela dzīves pieredze, viņi vēlas ar to dalīties un nodot tālāk mums, jaunākajai paaudzei. Viņiem ir daudz, ko stāstīt, tāpēc jābūt gatavam veltīt tam laiku un klausīties. Noteikti iegūstu arī ticības stiprinājumu, redzot, kā Dievs šos cilvēkus, kam katram ir savs dzīvesstāsts, ir vadījis.

Elizabete

Elizabete: Mums bieži stāsta dažādus stāstus no savas dzīves, dažreiz pat rāda bildes. Ir reizes, kad nemaz nav tik viegli sēdēt un klausīties, jo prātā ir vēl miljons darbiņu, kas jāpadara, bet jāatceras, cik šiem cilvēkiem ir svarīgi, ka ir kāds, kas viņos klausās un ir kopā. Tas man māca pacietību.

Vai ir bijuši kādi īpaši brīži šajā kalpošanā?

Matilde: Kaut kādā ziņā katrs brīdis ir īpašs, jo es to pavadu kopā ar savējiem – kristiešiem. Ir tik vērtīgi iepazīt dažādus cilvēkus un just, ka mūs vieno viena ticība! Īpašas noteikti ir arī rekolekcijas. Sākumā vienkārši likās interesanti kaut kur aizbraukt un pavadīt laiku ar draudzes locekļiem, bet vēlāk šis brauciens rudens sākumā kļuva par neatņemamu garīgo piedzīvojumu. Dienas tiek pavadītas ar mīļiem, tuviem cilvēkiem, slavējot, lūdzot un klausoties Dieva vārdu. Skaisti ir arī sagādāt prieku vecākiem cilvēkiem. Viņiem ir daudz grūtību, tāpēc ir patīkami, ja es varu būt tā, kas liek viņiem pasmaidīt.

Elizabete: Man vienmēr īpašas ir bijušas diakonijas rekolekcijas, jo tad visi diakonijas darbinieki varam būt sadraudzībā un garīgi „uzpildīties", lai pēc tam to atkal varētu dot tālāk. Bet vislielāko mīlestību es sajutu, kad mēs pēc kāda senioru pasākuma kopā ar slavētājiem, kas bija atbraukuši ciemos, devāmies uz mūsu draudzes pansionātu un pie katras tantes istabiņā dziedājām un lūdzām Dievu.

Ko jūs teiktu jauniešiem, kas vēl nav atraduši savu kalpošanas jomu?

Matilde: Es teiktu, lai viņi sāk kaut kur iesaistīties. Man, sākot kalpot, arī nemaz nebija tik viegli darīt kaut ko jaunu. Es nezināju, vai tas man ir īstais, un arī tik droši nemaz nejutos, bet, kad sāku kalpot, tas man sagādāja lielu prieku. Reizēm Dievs uzrunā un skaidri dod šo aicinājumu, bet reizēm ir jālūdz, lai Viņš parāda, kur tieši tava palīdzība un talanti ir nepieciešami.

> „Kopš esmu aktīvi iesaistījusies kalpošanā, manas attiecības ar Dievu ir kļuvušas dzīvas!"

Elizabete: „Ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši." (Mt 25:40) Mēs varam kalpot visdažādākajos veidos un tā iepriecināt ne vien cilvēkus, bet pāri visam – Dievu.

Lūdz, lai Viņš rāda tev ceļu uz īsto kalpošanu, jo, kā Bībelē rakstīts, ticība bez darbiem ir nedzīva.

Paldies par sarunu!

INTERESANTI FAKTI PAR LATVIJU

Latvijas evaņģēliski luteriskajā Baznīcā ir bijuši astoņi arhibīskapi.

Pašlaik LELB sastāvā ir 286 draudzes.

Beidzies Laulāto kurss

Veiksmīgi aizsācies citās Latvijas draudzēs, arī Jēzus draudzē šopavasar norisinājās Laulāto kurss, kuru vadīja Iveta un Kārlis Liepkauli. Laulāto kurss ir praktisks un izglītojošs kurss par laulāto attiecībām, to kopšanu, dažādu problēmsituāciju risināšanu un ģimenes stiprināšanu. Jaukajā Rāmavas muižas atmosfērā tika aizvadīti septiņi vakari – reizi nedēļā –, kad pāri kopā devās uz randiņu un pie romantiska galdiņa divatā baudīja vakariņas, klausījās uzrunas un pārrunāja dzirdēto. Katrā tikšanās reizē tika apspriesta kāda laulībā svarīga tēma, piemēram, stiprs pamats laulībā, sazināšanās māksla, konfliktu risināšana, piedošana, vecāku ģimenes ietekme tagad un agrāk, mīlestības valodas.

Iespaidos par kursu dalās tā beidzēji.

Kāpēc nolēmāt apmeklēt Laulāto kursu?

Inese Bambāne: Uzskatu, ka Dievs laulībai ir sagatavojis tik daudz skaista, ka tas nav izsmeļams, – gribas atkal kaut ko pasmelt. Pārdomājot šo jautājumu, sapratu, ka ir uzklausītas lūgšanas. Laiku pa laikam lūdzu par laulības dzīves atjaunošanu, un parasti pēc šādām lūgšanām kaut kas pozitīvi mainās. Šoreiz atbilde bija piedāvājums piedalīties Laulāto kursā. Domāju, ka tas vairāk paredzēts jaunām ģimenēm, taču Anda Barona mudināja pierakstīties. Zinot ikdienas dzīves grafiku, mazliet šaubījos, vai Jānis būs gatavs mainīt vakara atpūtu pret šo pasākumu, bet tad ieslēdzās racionālais prāts par to, ka laiks ir pēc darba, vakariņas nav jāgatavo un vēl būs kaut kas, ko dzirdēt. Un viņš piekrita. Tas bija skaisti.

Vineta un Aldis Krieviņi: Kad Iveta mūs uzaicināja uz Laulāto kursu, bez garām pārdomām piekritām, jo šad tad bijām runājuši, ka būtu forši uz tādu kādreiz aiziet. Cik labi, ka arī mūsu draudzē parādījās šāda iespēja!

Vijolīte un Māris Dozes: Gribējām kopā pavadīt septiņus jaukus trešdienu vakarus.

Kādas ir svarīgākās atziņas, ko guvāt?

Inese Bambāne: Apstiprinājās tas, ka visi ir cilvēki un ka dzīve nav tikai svētki. Bija prieks dzirdēt, kā citi ir tikuši galā ar problēmām, ka nav aizgājuši meklēt vieglo laimi un ir pateicīgi Dievam par žēlastību laulībā. Tas ir liels stiprinājums. Arī atziņa, ka pie laulības romantiskās puses ir mērķtiecīgi jāpiestrādā.

Vineta un Aldis Krieviņi: Šis kurss deva iespēju paskatīties uz dažādiem laulības aspektiem citādāk, kā arī pārdomāt savu attieksmi vienam pret otru noteiktās situācijās. Tā bija laba iespēja parunāties par neikdienišķiem jautājumiem, ko parasti vakariņu laikā nepārrunā.

Vijolīte un Māris Dozes: Laulībā nekad nav par vēlu mācīties, kā laimīgāk pavadīt dzīvi kopā.

Kādas pārdomas ir radušās pēc kursa beigām?

Inese Bambāne: Bez pūlēm nekas nenotiek. Grūtību pārvarēšana satuvina. Ir svarīgi visu abiem izrunāt. Mēs domājam, reaģējam un dzirdam ļoti atšķirīgi. Otrs nedomā tā, kā domāju es, otrs tā nejūt, otrs tā nereaģē.

Vineta un Aldis Krieviņi: Pēc kursa ir jautājumi, pie kā vairāk piedomājam, pirms rīkojamies vai izdarām secinājumus. Tāpat arī situācijās, kurās kādreiz varējām piepūst vaigus vai apvainoties, saskatāmies un pasmejamies, jo otra gājienus saprotam labāk.

Vijolīte un Māris Dozes: Tas bija brīnišķīgs laiks mums diviem, un mēs no jauna sapratām, cik vērtīgi ir iet uz randiņiem!

Par savu pieredzi saistībā ar Laulāto kursu dalās tā vadītājs **Kārlis Liepkauls:**

„Laulāto kurss mūsu draudzē nu ir aizvadīts, un ir liels prieks par kopā pavadīto laiku, to organizējot un vadot. Tāds neierasts kopā būšanas laiks.

Līdz mūsu lēmumam apmeklēt Laulāto kursu pagāja vairāki gadi, bet, kad mūs uz to uzaicināja, šķita: jā, ir īstais brīdis! Paguvām ielēkt pēdējā brīdī, un nebija daudz laika pārdomām. Izmantojām šo laiku randiņiem un pārrunājām konkrētas ar mums saistītas tēmas. Iepazinām sevi, otru un savu laulību. Šis kopā būšanas laiks bija svētīgs mums abiem. Lai gan laulība vienmēr ir jākopj un mums nemitīgi jāmācās un jāmēģina daudz ko izprast, tomēr šāds strukturēts laiks ir kā iedrošinājums un ierosme to turpināt.

Man vienmēr ir šķitis, ka arī Jēzus draudzes laulātajiem pāriem būtu nepieciešams laiks sevis iepazīšanai un kāds pamudinājums pašiem darboties un laulību padarīt labāku, jo pat laba laulība vienmēr var būt vēl labāka. Šis kurss nekad nebūs risinājums lielām vai ne tik lielām problēmām vai nesaskaņām, bet ierosme tās risināt gan. Iespējams, tas būs sākums ceļam, kas caur nesaskaņām vedīs vieglāk un nesāpīgāk.

Kursu vadīt mūs iedrošināja Linda un Gints Slokas, kā arī mūsu apmeklētā kursa lektori Amanda Kvelde un Krišjānis Bulle. Bija skaidrs, ka mums jāmēģina, un Dievs šo notikumu īpašā veidā svētīja.

Pāriem, kas apmeklēja šo kursu un gāja uz randiņiem, ir katram savs ceļš, jo divu vienādu laulību nav. Nekādas receptes nav iespējams iedot, bet var atrast īsto ceļu, kas katram pārim ir īpašs. Laulības veidošana nekad nebeidzas, tāpēc iesim katrs pāris savu ceļu un mēģināsim savu laulību padarīt vēl īpašāku!"

Ja vēlaties saņemt ziņu par iespēju pieteikties uz nākamo Laulāto kursu, rakstiet uz e-pasta adresi *jdlaulatokurss@gmail.com.*

Baiba Balandiņa

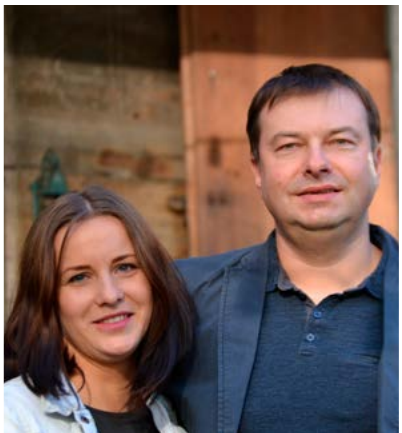

Kristīgā Baznīca laiku gūžos

Stāsta sākumu lasiet izdevuma „Jēzus Draudzes Dzīve" iepriekšējos numuros!

Reformācijas laikmets (1517.–1555. g.)

Mārtiņš Luters (1483.–1546. g.)

Lutera bērnība

Mārtiņš Luters piedzima 1483. gada 10. novembrī Eislēbenē, Vācijā. Viņa vecāki Hanss un Margarēta bija strādnieki. Viņi bija ieradušies no Moras, kur nodarbojās ar zemkopību, tāpat kā visi viņu senči. Eislēbenē tēvs sāka strādāt par kalnraci. Te viņiem piedzima pirmais dēls, kuru kristot nosauca par Mārtiņu, jo viņš bija piedzimis tieši Mārtiņa dienā, 10. novembrī. Tomēr darbs te nedeva cerēto peļņu un viņi pārcēlās uz kalnrūpniecības centru Mansfeldi. Tur pēc gadiem ilga čakla darba viņiem izdevās kļūt diezgan turīgiem.

Lutera vecāki bija ļoti dievbijīgi cilvēki; māte bija sevišķi liela Dieva lūdzēja. Bērnus viņi audzināja ļoti stingri, un bieži tie dabūja pērienu. Luters vēlāk rakstīja: „Vecāki mani audzināja ļoti stingri. Reiz tēvs mani tā sasita, ka es sanīdos ar viņu un aizbēgu no mājām. Māte mani viena rieksta [laikam nozagta] dēļ reiz tā sapēra, ka man tecēja asinis. Bet viņi ar to gribēja tikai labu." Šādos apstākļos Mārtiņš izauga ar stingru raksturu, taču tepat meklējams arī iemesls viņa vēlākajām pašmocību pilnajām dienām. Arī Dievu viņš iztēlojās kā stingru tiesnesi, kas bargi soda katru vismazāko grēku.

Lutera skolas gaitas

Ģimenes materiālie apstākļi bija uzlabojušies. Tēvs Mārtiņu gribēja izaudzināt par mācītu vīru. Jau četru gadu vecumā viņu nodeva Mansfeldes Latīņu skolā, kas atradās augstā kalnā. Tēvam mazo Mārtiņu vajadzēja nešus aiznest uz skolu.

Vēlāk, kad Mārtiņam bija 14 gadu, viņu nodeva slavenajā Magdeburgas Doma klostera skolā un pēc tam – Sv. Jura skolā Eizenahā. Tā kā vecāki vairs nespēja viņu atbalstīt, Mārtiņam vajadzēja piepelnīties pašam. To viņš darīja, pēc tā laika paraduma kopā ar skolas biedriem dziedādams pie pārtikušu pilsoņu durvīm. Tie viņam par to atmeta kādas dāvanas.

Mārtiņu viņa jaukās balss un sirsnīgo lūgšanu dēļ iemīlēja kāda turīga atraitne Urzula Kota. Viņa Mārtiņu pieņēma savā namā un pie sava galda. Tagad viņš visu laiku varēja veltīt mācībām. Ap to laiku Mārtiņš Luters nonāca saskarē ar turienes franciskāņiem, kuru klostera cietumā Eizenahā dzīvoja mūks Johans Hillens, kas katoļu Baznīcai bija priekšsludinājis reformāciju.

Lutera studiju gadi

Mārtiņš skolu pabeidza ar ļoti labām sekmēm. 1501. gada aprīlī 18 gadu vecumā viņš iestājās Erfurtes universitātē. Tēvs gribēja, lai dēls studētu tieslietas. Pēc tā laika noteikumiem viņam vispirms vajadzēja nodarboties ar filozofiju, loģiku, dialektiku, retoriku, fiziku un astronomiju un tikai pēc tam viņš drīkstēja pāriet uz savas profesijas studijām.

Mārtiņš daudz nodarbojās ar latīņu literatūru. Kādā dienā, būdams 20 gadus vecs students, viņš augstskolas bibliotēkā atrada pieķēdētu Bībeli latīņu valodā. Viņš sāka to cītīgi lasīt un atrada tajā tik daudz, par ko līdz šim – jau kā mācīts vīrs – neko nebija dzirdējis.

Bībeles saturs Luteru sevišķi pievilka. Viņu arvien vairāk nodarbināja jautājums, kā iegūt Dieva labvēlību un kā kļūt taisnam Viņa priekšā. Pēc iepazīšanās ar dažu baznīctēvu, t. sk. Sv. Augustīna, predestinācijas jeb priekšnolemtības uzskatiem, viņa sirdi pārņēma bailes, ka viņa starp Dieva izredzētajiem varētu nebūt un varbūt pat viņš pieder pie Dieva atstumtajiem. Šīs domas Mārtiņam laupīja mieru, turklāt viņš sasirga ar kādu slimību un domāja, ka drīz mirs.

1505. gadā Mārtiņš pabeidza universitāti ar maģistra grādu. Tēvs bija ļoti lepns par savu dēlu un aiz cieņas uzrunāja viņu uz „jūs". Pēc universitātes filozofijas fakultātes beigšanas Mārtiņš apmeklēja savus vecākus. Pēc ciemošanās viņš devās atpakaļ uz Erfurti, lai pēc tēva gribas nodotos tieslietu studijām, kas gan viņu neinteresēja. Atceļā viņu pārsteidza briesmīgs negaiss. Zibens iespēra viņam tuvumā, un, baismīgā notikuma satracināts, Mārtiņš nāves bailēs izsaucās: „Svētā Anna, palīdzi man! Es kļūšu par mūku!" Svētā Anna tika uzskatīta par kalnraču aizstāvi.

Mārtiņš Luters apņēmās iet pa to ceļu, kas pēc katoļu Baznīcas tā laika uzskatiem visdrošāk veda pie Dieva žēlastības. Tā pēc 14 dienām Mārtiņš iestājās Erfurtes augustīniešu ordeņa klosterī, līdz ar to sagraujot tēva lielās cerības. Turklāt tēvs mūkus uzskatīja par sliņķiem un diez ko neieredzēja. Nelīdzēja arī draugu atrunāšana.

Klostera dzīve

Klosterī Mārtiņš ļoti cītīgi pūlējās izpildīt visus mūku solījumus un klostera likumus. Viņš nodevās lūgšanām, gavēšanai, askēzei, darīja visrupjākos un smagākos darbus, līdz nonāca pilnīgā spēku izsīkumā un saslima. Vēlāk viņš rakstīja: „Ja kāds, izpildīdams klostera likumus, ir nonācis debesīs, tad arī es to būtu panācis."

Luteram likās, ka no krustā sistā Pestītāja izstaro liesmas, kas grēciniekus grib sadedzināt. Mazliet mierīgāk Mārtiņam kļuva, kad kāds vecs mūks teica, lai viņš vairs nemokot savu miesu, bet ievērojot vārdus no ticības apliecības: „Es ticu uz grēku piedošanu." Taču īpaši viņam jāpateicas ordeņa priekšniekam Johanam Štaupicam – ļoti izglītotam vīram, Saksijas kūrfirsta draugam, Vitenbergas augstskolas profesoram –, kurš sāka rūpēties par jauno, gandrīz izmisušo mūku. Štaupics Mārtiņam norādīja, ka Dievs ir mīlestība un žēlsirdība. Viņš arī atbrīvoja Mārtiņu no vienkāršajiem klostera pienākumiem, lai viņš varētu vairāk nodoties Svēto Rakstu studijām.

1507. gadā Mārtiņš tika ordinēts par priesteri. Pēc tā viņš izlīga ar tēvu, kurš līdz šim bija uzskatījis, ka dēls ir pārkāpis ceturto bausli. Lutera pirmajā dievkalpojumā piedalījās arī viņa tēvs.

Stāsta turpinājumu lasiet izdevuma „Jēzus Draudzes Dzīve" nākamajos numuros!

Materiālu sagatavojusi Irēna Vilberga
Izziņas avoti:
V. V. Klīve „Ticības ceļos",
K. Freidenfelds „Kristīgās baznīcas vēsture",
E. Lange „Baznīcas vēsture"

Aicinājums

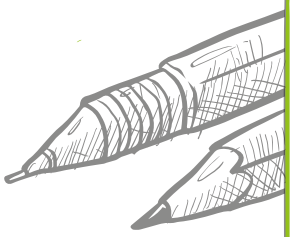

„Jēzus Draudzes Dzīves" redkolēģija atgādina, ka ikviens ir mīļi aicināts iesūtīt sev interesējošus jautājumus mācītājam. Jautājumus var atstāt kancelejā pie draudzes lietvedes, atsūtīt pa e-pastu (*info@jezusdraudze.lv*) vai nodot kādam redkolēģijas pārstāvim.

Gribam arī jūs iedrošināt: ja jūtat aicinājumu dalīties ar kādu stāstu, liecību vai pārdomām, mēs vienmēr būsim priecīgi tos saņemt, lai ar „Jēzus Draudzes Dzīves" starpniecību līdzdalītu draudzei. Mēs visi varam piedalīties šī izdevuma veidošanā!

2018. GADA APRĪĻA IEŅĒMUMU UN IZDEVUMU PĀRSKATS

Ieņēmumi, EUR:	
Mērķziedojumi *(remontam u. c.)*	4185
Ārzemju juridisko personu mērķziedojumi *(nometnei)*	3301
Kolektes	3115
Latvijas fizisko personu ziedojumi	2919
Zemes noma	1562
Citi ieņēmumi	366
Anonīmi mērķziedojumi	355
Ziedojumi par kristībām, laulībām	160
KOPĀ	**15963**
Izdevumi, EUR:	
Algas *(8 darbinieki)*	3884
Nometnes izdevumi *(no mērķziedojumiem)*	2688
Nodokļi	2429
Apkure	1234
Maksājums LELB *(1/10 no ienākumiem 2018. gadā)*	639
Palīdzības pabalsti	504
Elektrība	413
Laulāto vakari *(no mērķziedojumiem)*	345
Izdevuma „Jēzus Draudzes Dzīve" druka	214
Saimniecības preces, ziedi, reliģiskie izdevumi	150
Remontdarbi	150
Degviela	100
Atkritumu izvešana	60
Pasta izdevumi	53
„Rīgas ūdens"	49
Maināmie paklāji	48
Sakaru pakalpojumi	39
Svētdienas skolas izdevumi	37
„Venden" ūdens	24
Bankas komisija	18
Apsardzes firmas pakalpojumi	10
KOPĀ	**13088**

SIRSNĪGI SVEICAM!

Ērika Ābele
Ausma Ilona Vecvagare
Benita Ziediņa
Vizma Egle
Fanija Svilpe
Ārija Šāvēja
Laima Stepanoviča
Ženija Kļaviņa
Ārija Ināra Tiesniece
Viestarts Krasts
Ausma Ābele
Roberts Krauze
Rubina Dagajeva
Andis Rubenis
Viesturs Ceplis
Zane Fogelsone-Klodāne
Vineta Āboliņa
Jānis Polnijs

KRISTĪTI

Elijs Bikše
Hanna Bikše
Rebeka Bikše
Dace Simsone
Signe Simsone

IESVĒTĪTI

Lauris Simsons
Dace Simsone

Dievkalpojumi
svētdienās plkst. 10.00
ceturtdienās plkst. 18.00

Mācītāja Erberta Bikšes pieņemšanas laiks
trešdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00

Virsmācītāja Jāņa Cepurīša pieņemšanas laiks
ceturtdienās no plkst. 13.00 līdz 16.00

Mācītājus var satikt arī pirms un pēc dievkalpojumiem.

Draudzes kanceleja atvērta
otrdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
trešdienās no plkst. 9.30 līdz 15.00
ceturtdienās no plkst. 12.00 līdz 18.00
svētdienās – pirms un pēc dievkalpojuma
tālr. 67224123

Bibliotēka atvērta
svētdienās pēc dievkalpojuma

Māmiņu grupas nodarbības – katra mēneša trešajā sestdienā plkst. 15.00
tālr. 29551294 (Edīte), 67377118 (Ilze)
http://maminugrupa.wix.com/maminugrupa

Lūdzam informēt draudzes lietvedi, ja ir mainījusies Jūsu dzīvesvietas adrese vai telefona numurs!

Aicinām būt uzmanīgiem un pieskatīt savas mantas gan dievkalpojumu, gan draudzes pasākumu laikā!

Draudzes namā, Dzirnavu ielā 118

Ārstu konsultācijas (tālr. 67210185)
pirmdienās no plkst. 13.00 līdz 16.00
otrdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00
ceturtdienās no plkst. 14.00 līdz 17.00
Acu ārsts pieņem pēc pieraksta.
Pierakstīties pa tālr. 67210185, 29372676

Diakonija (tālr. 67220084)
otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās no plkst. 10.00 līdz 16.00

Drēbju istaba
otrdienās, ceturtdienās no plkst. 10.00 līdz 14.00
ceturtdienās – informācija par iespēju saņemt pārtikas produktus

Veco ļaužu aprūpe (tālr. 67220084)
Katru piektdienu pansionātā ir svētbrīdis, katra mēneša ceturtajā piektdienā – dievkalpojums.

Privātā pirmsskolas izglītības iestāde „JĒRIŅŠ" (tālr. 67222698)

Rīgas Jēzus ev. lut. draudze
Reģ. Nr. 90000084191
Baznīcas adrese: Elijas iela 18, Rīga, LV-1050
Tālr. 67224123, e-pasts: *info@jezusdraudze.lv*
Konts ziedojumiem: LV94RIKO0002013007985, Luminor Bank, RIKOLV2X

© „Jēzus Draudzes Dzīve" ir LELB Rīgas Jēzus ev. lut. draudzes izdevums. Iespiests SIA „Dardedze holografija". Tirāža 500 eks.
Redaktore: Alise Pīrāga **Korektore:** Inguna Puķīte **Maketētāja:** Gundega Krūtmane
Izdevuma sagatavošanā piedalījās: Jānis Cepurītis, Edgars Gertners, Kārlis Liepkauls, Baiba Balandiņa, Irēna Vilberga, Ingūna Stranga, Rute Bikše, Vita Macate